

Griffieummer

Repertoriumnummer : 967

Vonnisdatum : 17.04.2012

PRO JUSTITIA

**De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:**

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

fruitkweker,
geboren te
wonende te
Belg.

op

Verdacht van:

Te

op 8 mei 2009

als pachter, die tot de werken opdracht heeft gegeven,

op het onroerend goed gelegen te , gekadastreerd zijnde
eigendom van

het uitvoeren van een reliëfwijziging

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, de feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, §1, 146, 1°- 3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999, en thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 4.2.1 en 6.1.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

de plaats te herstellen in de oorspronkelijke staat, namelijk het herstellen van het reliëf in zijn oorspronkelijke toestand door het verwijderen van de laagstam perenbomen en de opgehoogde gronden (+/- 30 cm) af te graven tot op het oorspronkelijke maaiveld en te verwijderen van het terrein

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125€ per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 25.05.2011,
nr. en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 83,88 euro. De Bewaarder (get.)

*** **

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in de vordering;
- de beklaagde, bijgestaan door Mr. advocaat te

*** **

1.
Beklaagde is de pachter van een onroerend goed gelegen te kadastraal gekend onder

Deze percelen liggen binnen de grenzen van een landschappelijk waardevol agrarisch gebied (gewestplan

2.
Beklaagde wordt ervan verdacht op 8 mei 2009 zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een reliëfwijziging te hebben doorgevoerd.

3.
Op 1 september 2009 is de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 18 maart 2009 in werking getreden.

De uitvoering van een reliëfwijziging blijft strafbaar.

De argumentatie van beklagde met betrekking tot de strafbaarheid voor werken en/handelingen gesteld in niet ruimtelijk kwetsbare gebieden, mist elke grond, nu de strafvordering géént is op de doorvoering van een reliëfwijziging zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning en niet op de in stand houding ervan.

4.
Beklaagde houdt voor dat de strafprocedure dient te worden geschorst in afwachting van de beslissing van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.
Beklaagde gaat voorbij aan de wettelijke regelgeving en waarbij de aanmerkelijke wijziging van de bodem wordt onderworpen aan een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning.
Bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van van 20 november 2009 werd de regularisatie van de reliëfwijziging geweigerd.
Bij besluit van de bestendige deputatie van de provincie van 11 maart 2010 werd het door beklagde ingestelde beroep niet ingewilligd.
Beklaagde kan bijgevolg geen stedenbouwkundige vergunning voorleggen.

5.
Beklaagde beroept zich op de toepassing van het adagium 'non bis in idem'.
De rechtbank stelt vast dat de administratieve boete waarnaar beklagde verwijst, werd opgelegd op grond van de schending van het stakingsbevel, terwijl onderhavige feiten betrekking hebben op het doorvoeren van een reliëfwijziging zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning.
Ook dit argument faalt naar rechts.

u.

Ten slotte beroept beklaagde zich op de aanwezigheid van dwaling en een afwezigheid van opzet.

De bewering dat hij niet op de hoogte was van een vergunningsplicht, dat de gronden werden verpacht door met de bedoeling een perceelplantage in te richten, vormen geen dwaling.
Beklaagde diende zich te laten voorlichten.

Bovendien dient geen bijzonder opzet te worden bewezen.

Voor de bestraffing dient enkel te worden nagegaan of beklaagde behoorde te weten dat voor de door hem uitgevoerde werken een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning noodzakelijk is.

De regelgeving op dit punt zeer duidelijk.

Het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding is bijgevoeg bewezen.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van beklaagde,
- de omstandigheden en ernst van de feiten.

De geldboete moet de beklaagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare feiten te stellen en moet hem leren het milieu te respecteren.

7.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 28 oktober 2010.

De herstellvordering werd regelmatig en tijdig ingesteld (art. 6.1.41, § 4 en § 5 CRO.)

Op 23 september 2010 verleende de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een eensluidend advies voor wat betreft de herstellvordering.

Rekening houdende evenwel met de procedure gevoerd voor de Raad van Vergunningsbetwistingen, komt het billijk voor een heropening der debatten te bevelen, teneinde op dit punt uitspraak te doen na kennisname van de beslissing van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

*** **

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de mintelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003), 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004), 27 maart 2009 (B.S. 15 mei 2009).

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003, gewijzigd door Wet 28.12.2011

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door

KB. 31.10.2005 art. 1

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

en de artikelen aangehaald in dit vonnis.

*** *** ***

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende OP TEGENSFRAAK:

Verklaart beklagde schuldig aan het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat de feiten werden gepleegd na 29.02.2004, doch voor 01.01.2012, zodat de wet van 07.02.2003 op de opdecismen van toepassing is.

Veroordeelt beklagde voor de feiten tot een geldboete van 250,00 euro te vermeerderen met 45 opdecismen (x5,5) en alzo gebracht op 1.375,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 50 opdecimen en alzo gebracht op 150,00 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 118,06 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950 de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 32,27 euro.

*** *** ***

Vooraleer uitspraak te doen over de gegrondheid van de herstellvordering, beveelt een heropening der debatten ter zitting van 18 september 2012 om 09.00u.

Houdt de uitspraak over eventuele daaruit voortvloeiende kosten aan.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de DERTIENDE KAMER,
17 april 2012, alwaar zetelden:

toegevoegd rechter, enige rechter,
substituut procureur des Konings,
griffier.